

لَهُ شَرُّ الْجَنَّةِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه تربیت معلم تهران

دانشکده علوم زیستی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته علوم گیاهی گرایش سلولی - تکوینی

عنوان :

بررسی ساختار تشریحی و روند تکوینی گیاهان رزماری (*Rosmarinus*) و روند تکوینی گیاهان رزماری (*Lavandula angustifolia Mill*) و اسطوخودوس (*Officinalis L.*) مقایسه ای نقش احتمالی ضد سرطانی آنها

اساتید راهنما

دکتر احمد مجید - دکتر صدیقه مهرابیان

استاد مشاور

دکتر پریسا جنوبی

دانشجو

آزاده مدرسی

۱۳۸۹ بهمن

در این پژوهش ساختار تشریحی اندام های رویشی، زایشی و مراحل تکوین دانه گرده، تخمک و رویان گیاهان رزماری و اسطوخودوس با استفاده از روش های متداول سلول، بافت شناسی و با به کارگیری میکروسکوپ نوری بررسی شد. نتایج این پژوهش نشان دادند که ساختار تشریحی اندام های رویشی، مریستم های راسی رویشی و زایشی و اندام های گل این گیاهان، تکوین دانه های گرده و مادگی آن ها، با ساختار عمومی تشریحی و تکوینی گیاهان دولپه و گیاهان تیره نعنا مشابه است. در گیاهان رزماری ریشه های فرعی به سرعت به ساختار پسین می روند و در آن ها کامبیوم استوانه مرکزی تمایز سریع تر و مشخص تری از لایه زاینده پوست دارد. در ساختار ساقه فراوانی بافت کلانشیم در زیر اپیدرم به ویژه در چهار گوش ساقه قابل توجه است. حضور کرک های ترشحی از تیپ تک سلولی و یا دو سلولی و کرک های محافظ منشعب مطبق بر سطح ساقه و برگ از ویژگی های دیگر قابل توجه است.

به منظور بررسی خاصیت ضد جهشی و ضد سرطانی رزماری و اسطوخودوس، در فصل تابستان و پاییز بخش های مختلف گیاهان از جنوب شرق تهران جمع آوری شدند. عصاره های متانولی، اتانولی و آبی اندام های مختلف مورد مطالعه قرار گرفتند. بررسی فعالیت ضد جهشی و ضد سرطانی با بهره گیری از آزمون Ames و نیز استفاده از سویه سالمونلا تیفی موریوم TA100 که از پروفسور ایمز دریافت گردیده بود، انجام شد.

در این پژوهش اثر ضد جهشی (بدون S9) و ضد سرطانی (در حضور S9) عصاره ها که از طریق شمارش کلی های برگشتی در مقایسه با شاهد مثبت حاصل می شود، به اثبات رسیده و سنجیده شد. عصاره های گل آذین رزماری در هر دو فصل، در غیاب و حضور S9 توانی بیش از ۴۰٪ برای مهار جهش ها از خود نشان دادند، در حال که تنها عصاره متانولی گل آذین اسطوخودوس در پاییز در غیاب و حضور S9 دارای توان مهار بیش از ۴۰٪ بود. در مقایسه دو گیاه، عصاره های رزماری نسبت به اسطوخودوس توان مهار بالاتری نشان دادند و در مقایسه دو فصل، عصاره های فصل پاییز توان مهار بالاتری نشان دادند.

از جنبه غلظت آنتی اکسیدان های تام (TAC)، اسانس های رزماری در پاییز و تابستان بیشترین خاصیت آنتی اکسیدانی را داشتند و اسطوخودوس در تابستان کمترین غلظت آنتی اکسیدان های تام را داشت.

واژگان کلیدی: رزماری، اسطوخودوس، خاصیت ضدسرطانی، بافت شناسی.

عناوین

فصل اول : مقدمه

۱	۱- مقدمه
۲	۱-۱- اختصاصات کلی تیره نعنای
۲	۱-۱-۱- اختصاصات گیاه شناسی تیره نعنای
۲	۱-۱-۲- آرایه شناسی تیره نعنای
۳	۱-۳-۱- گیاهان مهم تیره نعنای، کاربرد و اهمیت اقتصادی آنها
۴	۱-۲-۱- معرفی گیاه رزماری و کاربردهای آن
۴	۱-۲-۱-۱- معرفی گیاه رزماری
۴	۱-۲-۱-۲- جنس رزماری (<i>Rosmarinus officinalis</i>)
۶	۱-۳-۲-۱- ترکیبات شیمیایی و اجزای سازنده اسانس گیاه رزماری
۷	۱-۴-۲-۱- خواص دارویی
۷	۱-۵-۲-۱- ویژگی ها و ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات سازنده اسانس گیاه رزماری
۹	۱-۳- خواص آنتی اکسیدانی و ضد سرطانی گیاه رزماری
۱۱	۱-۴- خواص گیاه اسطوخودوس و کاربردهای آن
۱۱	۱-۴-۱- معرفی گیاه اسطوخودوس (<i>Lavandula angustifolia</i> Mill.)
۱۳	۱-۴-۲- وجه تسمیه اسطوخودوس
۱۳	۱-۴-۳- ترکیبات شیمیایی اسطوخودوس
۱۴	۱-۴-۴- کاربردهای پزشکی اسطوخودوس
۱۵	۱-۵- خواص آنتی اکسیدانی و ضد سرطانی گیاه اسطوخودوس

فصل دوم : مواد و روش ها

۱۷	۱-۲- گیاهان مورد استفاده در این پژوهش.
۱۷	۱-۲-۱- مواد شیمیایی
۱۷	۱-۲-۲- وسایل و تجهیزات مورد استفاده
۱۸	۱-۲-۳- روش های بافت شناختی
۱۸	۱-۲-۴-۱- مواد و محلول های مورد نیاز برای برش های دستی
۱۸	۱-۲-۴-۲-۱- تثبیت کننده الكل-گلیسیرین
۱۸	۱-۲-۴-۲-۲- روش تهیه کارمن زاجی
۱۸	۱-۲-۴-۲-۳- روش تهیه آبی متیل
۱۹	۱-۲-۴-۲-۴- تهیه برش های دستی برای مشاهدات میکروسکوپی
۱۹	۱-۲-۴-۲-۵- تثبیت
۱۹	۱-۲-۴-۲-۶- برش گیری

الف

۱۹	۴-۲-۳-۲-۴-۲- آماده سازی برای رنگ آمیزی.....
۱۹	۴-۲-۴-۲- رنگ آمیزی برش ها.....
۲۰	۴-۱-۵- مشاهده میکروسکوپی و عکس برداری.....
۲۰	۵-۲- بررسی مراحل تکوین اندام های زایشی.....
۲۰	۵-۱- مواد و محلول های مورد نیاز.....
۲۰	۱-۱-۵-۲- محلول تثبیت کننده FAA.....
۲۰	۲-۱-۵-۲- الكل ها با درجات الکلی متفاوت.....
۲۰	۳-۱-۵-۲- روش تهیه هماتوکسیلین.....
۲۰	۴-۱-۵-۲- روش تهیه اوزین الكلی.....
۲۰	۵-۱-۵-۲- روش تهیه چسب هاپت.....
۲۱	۲-۵-۲- آماده سازی برش های میکروتومی برای مطالعات تکوینی.....
۲۱	۱-۲-۵-۲- تثبیت نمونه ها (Fixation).....
۲۱	۲-۲-۵-۲- شستشوی نمونه ها با آب جاری (Washing).....
۲۱	۳-۲-۵-۲- آب گیری (Dehydration).....
۲۱	۴-۲-۵-۲- شفاف سازی (Clearing) یا جایگزینی تولوئن با الكل.....
۲۱	۵-۲-۵-۲- نفوذ پارافین (Waxation) یا جانشین کردن حلال پارافین با پارافین مذاب یا مرحله نفوذ (Infiltration).....
۲۲	۶-۲-۵-۲- قالب گیری (Embedding).....
۲۲	۷-۲-۵-۲- آرایش بلوک های پارافینی (Trimming).....
۲۲	۸-۲-۵-۲- سوار کردن بلوک.....
۲۲	۹-۲-۵-۲- برش برداری (Sectioning).....
۲۲	۱۰-۲-۵-۲- چسباندن برش ها روی لام (Montage).....
۲۲	۱۱-۲-۵-۲- رنگ آمیزی (Staining).....
۲۳	۶-۲- بررسی فعالیت ضدجهشی و ضدسرطانی.....
۲۴	۱-۶-۲- روش تهیه پودر اندام های مختلف گیاه.....
۲۴	۲-۶-۲- روش تهیه عصاره ها.....
۲۴	۳-۶-۲- محیط های کشت مورد نیاز.....
۲۴	۴-۶-۲- نمک Vogel Bonner (50x).....
۲۴	۵-۶-۲- محلول هیستیدین - بیوتین.....
۲۴	۶-۶-۲- روش تهیه محیط های کشت مناسب برای بررسی اثرات ضد جهشی و ضد سرطانی.....
۲۵	۱-۶-۶-۲- تهیه استاندارد مک فارلند (Macfarland).....

۲۵ تهیه S9	۲-۶-۶-۲
۲۶ تایید جهش سویه TA100	۲-۶-۷-۶
۲۶ برآورد اثر ضدجهشی عصاره‌ها	۲-۶-۸-۶
۲۷ برآورد اثر ضدسرطانی عصاره‌ها	۲-۶-۹-۶
۲۷ محاسبه درصد بازدارندگی از جهش	۲-۶-۱۰-۶
۲۷ اندازه گیری فعالیت آنتی اکسیدان های تام در اسانس نمونه ها به روش FRAP	۲-۷-۲
۲۷ محلول ها و معرف های لازم برای FRAP	۲-۷-۲
۲۸ ساخت محلول کار FRAP	۲-۷-۲
۲۸ محلول های استاندارد FRAP	۲-۷-۳
۲۹ روش استخراج اسانس	۲-۷-۴
۲۹ روش اندازه گیری فعالیت آنتی اکسیدان های تام در اسانس	۲-۷-۵
۳۰ روش محاسبات آماری	۲-۸-۲

فصل سوم : نتایج

۳۱ بررسی ساختار تشریحی اندام‌های رویشی	۳-۱
۳۱ بررسی ساختار تشریحی رزماری	۳-۱-۱
۳۱ ریشه	۳-۱-۱-۱
۳۲ ساقه	۳-۱-۱-۲
۳۳ برگ	۳-۱-۱-۳
۳۴ بررسی ساختار تشریحی اسطوخودوس	۳-۱-۲
۳۴ ریشه	۳-۱-۲-۱
۳۵ ساقه	۳-۱-۲-۲
۳۶ برگ	۳-۱-۲-۳
۳۸ ساختار تشریحی مریستم رویشی ساقه و مریستم زایشی	۳-۲
۳۸ ساختار تشریحی مریستم رویشی ساقه و مریستم زایشی رزماری	۳-۲-۱
۴۲ ساختار تشریحی مریستم رویشی ساقه و مریستم زایشی اسطوخودوس	۳-۲-۲
۴۵ نتایج تایید سوش باکتری TA100	۳-۳
۴۶ نتایج بررسی اثر ضدجهشی و ضدسرطانی	۳-۴
۴۶ نتایج بررسی اثر ضدجهشی و ضدسرطانی رزماری در دو فصل تابستان و پاییز	۳-۴-۱
۵۳ نتایج بررسی اثر ضدجهشی و ضدسرطانی اسطوخودوس در دو فصل تابستان و پاییز	۳-۴-۲
۵۹ مقایسه فعالیت ضدجهشی و ضدسرطانی عصاره های متانولی گیاهان رزماری و اسطوخودوس در تابستان و پاییز	۳-۴-۳

۶۱	۵-۳- نتیجه حاصل از غلظت آنتی اکسیدان ها در اسانس های رزماری و اسطوخودوس
	فصل چهارم : بحث و تفسیر
۶۳	۴- ساختار تشریحی اندام های رویشی
۶۳	۴-۱- اندام های رویشی رزماری
۶۳	۴-۱-۱- ریشه
۶۳	۴-۱-۲- ساقه
۶۴	۴-۱-۳- برگ
۶۵	۴-۲-۱- اندام های رویشی اسطوخودوس
۶۵	۴-۱-۲- ریشه
۶۶	۴-۲-۱- ساقه
۶۷	۴-۲-۲- برگ
۶۸	۴-۲- بحث و تفسیر نتایج حاصل از بررسی مریستم ها و تکوین اندام های زایشی
۶۸	۴-۲-۱- مریستم های انتهایی و اندام های گل رزماری
۷۰	۴-۲-۲- مریستم های انتهایی و اندام های گل اسطوخودوس
۷۱	۴-۳- فعالیت ضد جهشی و ضد سرطانی
۷۵	۴-۴- فعالیت آنتی اکسیدان های تام در اسانس ها
۷۷	پیشنهادات
۷۸	منابع

فصل اول

مقدمه

مقدمه

استفاده از ترکیبات گیاهی به عنوان عوامل ضد سرطانی برای اولین بار توسط هارتول و همکارانش در اوآخر دهه ۱۹۶۰ انجام شد. آن‌ها از Podophyllotoxin و مشتقات آن به عنوان عامل ضد سرطانی استفاده کردند.

با شیوع بسیار زیاد سرطان در ایران و جهان نیاز به داروهایی با عوارض جانبی و تداخل‌های دارویی کمتر و اثرات درمانی بهتر از طرف پژوهشگران مورد توجه قرار گرفت. بطوری که امروزه بیش از ۶۰ درصد ترکیبات ضد سرطانی برای درمان بیماران سرطانی از منابع گیاهی، دریایی و میکروارگانیسم‌ها بدست می‌آیند (Srivastava et al., 2005).

به منظور جلوگیری از تخریب مواد غذایی که به دلیل اکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع و سایر عوامل روی می‌دهد، آنتی اکسیدان‌ها را به فرآورده‌های غذایی می‌افزایند. به هر حال بسیاری از آنتی اکسیدان‌های مصنوعی که طی ۵۰ سال اخیر مورد استفاده بوده‌اند، برای مصرف کنندگان امروزی دیگر قابل قبول نیستند. این امر باعث جستجو برای یافتن آنتی اکسیدان‌های نظیر انسان‌ها، فلاونوئیدها، کاروتونوئیدها و دیگر ترکیبات گیاهی شده است (Hertog et al., 1993).

رزماری (Lamiaceae) و اسطوخودوس (Rosmarinus officinalis L.) از خانواده نعنای (Lavandula angustifolia Mill.) دارای خواص درمانی گسترده همچون پیشگیری از سرطان، ممانعت از تشکیل تومور، درمان زخم و عفونت‌ها می‌باشند (Barton, 2007).

با توجه به اینکه در حد بررسی‌های مرجع شناسی انجام شده پژوهش‌های زیادی در مورد گیاهان دارویی و ارزشمند رزماری و اسطوخودوس در کشور انجام نشده است، پژوهش حاضر با اهداف زیر تدوین شده است:

- ۱- بررسی ساختار تشریبی و تکوینی به کمک روش‌های سلول-بافت شناسی که بتوانند مکمل آگاهی‌های ریخت شناسی باشند.
- ۲- بررسی مقایسه‌ای خواص آنتی اکسیدانی رزماری و اسطوخودوس با توجه به مراحل تکوینی آن‌ها و در فصول مختلف.

۳- از آنجا که تاکنون پژوهشی در مورد اثرات ضد جهشی و ضد سرطانی رزماری و اسطوخودوس انجام نشده است و از طرفی کشت آن‌ها به عنوان گیاهان زینتی-دارویی در کشور گسترش سریعی دارد، یکی از اهداف پژوهش حاضر بررسی اثرات ضد جهشی و ضد سرطانی این گیاهان با توجه به مراحل تکوینی آن‌ها و در فصول مختلف می‌باشد.

در فصل مقدمه با توجه به موضوع و اهداف پژوهش پنج عنوان زیر مورد توجه قرار می‌گیرند:

- ۱- اختصاصات کلی تیره نعنای
- ۲- معرفی گیاه رزماری و کاربردهای آن

- ۳- خواص آنتی اکسیدانی و ضد سرطانی گیاه رزماری
- ۴- معرفی گیاه اسطوخودوس و کاربردهای آن
- ۵- خواص آنتی اکسیدانی و ضد سرطانی گیاه اسطوخودوس

۱-۱-۱-۱- اختصاصات گیاه شناسی تیره نعنا :

گیاهان تیره نuna معمولاً "علف هایی یکساله یا پایا و ایستاده اند. ساقه برخی از آنها مانند آژوگارپتانس (*Ajuga reptans*)، گله کوما (*Glechoma*) و نعنای معمولی در ناحیه بن، ریشه زا و بن رست دار (استولون دار) می باشد. در مناطق مدیترانه ای و ایران گاهی برخی از آنها مانند انواع اسطوخودوس، برخی سالویاها، رزمارینوس، بعضی انواع آویشن کوهی و اتوسنثیا (*Otostegia*) به صورت بوته های چوبی در می آیند و اشکال درختی این تیره مانند برخی از هیپتس ها (*Hyptis*) در خارج از فلات قاره وجود دارند. بعضی از اسکوتلاریاها (*Scutellaria*) پیچان هستند. ساقه این گیاهان معمولاً ایستاده و چهارگوش است. برگهای آنها متقابل و گلهایشان در گرزن های متراکم، غالباً به صورت کروی و گویچه ای مجتمع هستند.

صفاتی مانند : نامنظم (زیگومورف) بودن جام و دولبه ای بودن آن با لبه هایی که غالباً تا دو سوم طول جام امتداد دارند، داشتن نافه چهار پرچمی و دی دینام و همچنین مادگی دو برچه ای و دو تخمکی که هر خانه آن بر اثر دیواره بندی ثانویه به دو خانه کوچکتر تقسیم می شود و هر یک محتوی یک تخمک است و بالاخره جداشدن این خانه ها از یکدیگر به صورت مری کارپ یا فندقه (تتراکن) و نیز داشتن کرک های ترشح کننده اسانس از صفات بارز این تیره به شمار می آیند. تیره نuna دارای ۱۸۷ جنس و ۳۰۰۰ گونه است که از آن میان باید از ۵۰۰ گونه سالویا (*Salvia*)، ۲۵۰ گونه هیپتس، ۲۰۰۰ گونه چای کوهی (Stachys) و بالاخره ۱۰۰ گونه مریم نخدوی (*Teucrium*) نام برد. گونه های این تیره در سراسر جهان پراکنده اند و به طور خاص در مناطق مدیترانه ای تجمع دارند (قهرمان، ۱۳۷۳).

۱-۱-۲- آرایه شناسی تیره نuna :

تقسیمات تیره نuna به طایفه ها مبتنی بر صفات و اختصاصاتی تقریباً کم اهمیت ولی ثابت است که در تمام گیاهان گروه یا طایفه دیده می شود. اساس این اختصاصات به ترتیب عبارتند از :

وضع میله پرچم و طول آن، ساختار و جزئیات جام گل، تعداد پرچم ها، وضع خامه که یا راسی یا دارای پایه ای از کف تخدمان (ژینوبازیک) می باشد.

طایفه های منظور شده در تیره نuna عبارتند از :

طایفه آژوگه با خامه غیر ژینوبازیک. جنس های آژوگا (*Ajuga*) ، توکریوم در این طایفه قرار دارند.

طایفه سالویه با خامه ژینوبازیک، پرچم ها ۲ عدد با میله های ایستاده و موازی هستند. جنس های سالویا و موناندرا (*Monandra*) از این طایفه اند.

طایفه ساتورئینه با خامه ژینوبازیک، پرچم ها ۴ عدد با میله های ایستاده غیر موازی و دور از هم هستند. جنس های نعنا، لیکوپوس (*Lycopus*)، اسطوخودوس (*Lavandula*)، مرزنگوش (*Origanum*)، آویشن کوهی (*Thymus*)، مرزه (*Satureja*)، بادرنجبویه (*Melisa*) و بالاخره نuna کوهی (*Calamintha*) در این طایفه قرار دارند.

طایفه استاکیده با خامه ژینوبازیک، پرچمها ۴ عدد با میله های ایستاده موازی هستند. جنس های استاکیس، لامیوم، نپتا از این طایفه اند.

طایفه اوسمیمه با خامه ژینوبازیک، پرچمها ۴ عدد، میله ها غیر ایستاده یا افتان و مانده در جام یا بلند هستند. جنسهای ریحان (*Ocimum*)، پلکترانتوس (*Plectranthus*)، کولئوس (*Coleus*)، همچنین اسطوخودوس (*Lavandula*) در این طایفه قرار می گیرند (قهرمان، ۱۳۷۳).

۱-۱-۳- گیاهان مهم تیره نuna، کاربرد و اهمیت اقتصادی آنها :

اغلب گیاهان این تیره به دلیل داشتن اسانسها و مشتقات آنها دارای کاربردهای متنوع دارویی و صنعتی هستند.

گونه های اصلی این تیره که مورد استفاده قرار می گیرند، عبارتند از :

۱- جنس نuna، به ویژه گونه های منتا پیپریتا (*Mentha piperata*)، منتا ویریدیس (*M. viridis*)، منتا ژاپونیکا (*M.japonica*)، منتا لونژیفولیا (*M.longifolia*)، که دارای اسانس من towel هستند و از قدیم آن را مقوی معده و ضد اسپاسم دانسته اند و به صورت عرق نuna یا جوشانده مصرف می شود. تقریباً "بیشتر انواع نuna بویژه منتا پیپراتا و منتا ویریدیس خوراکی هستند.

۲- جنس رزماری دارای یک گونه است و گیاهی پایا، بسیار معطر و دارای ساقه های چوبی است.

۲- جنس آویشن کوهی (تیموس) به ویژه تیموس ولگاریس (*Thymus vulgaris*)، تیموس زیژیس و تیموس سرپیلوم (*Th. serpyllum*) دارای اسانس تیمول (*Th. Zygis*) و کارواکرول (*Carvacrol*) هستند.

۳- جنس اسطوخودوس (لاوندولا) که گونه های آن به نام های لاوندولا افیسینالیس (*Lavandula*) (*L.spica*)، لاوندولا استوکاس (*L.stoechas*)، لاوندولا ورا (*L.vera*)، لاوندولا اسپیکا (*L.officinalis*) دارای اسانس لینالیل استات (*Linalyl acetate*) هستند.

۴- گونه های جنس سالویا، مرزنگوش (اوریگانوم) و لامیوم نیز مصارف دارویی دارند.

۵- برخی از گیاهان این تیره مانند استاکیس توبریفرا (*Stachys tuberifera*) که غده آن دارای استاکیوز (*Stachyose*) است مصرف خوراکی دارند (قهرمان، ۱۳۷۳).

۱-۲-۱- معرفی گیاه رزماری :

گیاه رزماری *Rosmarinus officinalis* L. بر اساس رده بندی (1968) Cronquist به صورت زیر رده بندی می شود :

Phyta	Magnoliophyta
Class	Magnoliopsida
Subclass	Rosidae
Order	Lamiales
Family	Lamiaceae
Genus	<i>Rosmarinus</i>
Species	<i>Rosmarinus officinalis</i> L.

۱-۲-۲- جنس رزماری (*Rosmarinus officinalis*) :

گیاهی پایا، بسیار معطر و دارای ساقه های چوبی به ارتفاع ۵۰cm- ۱m که به حالت خودرو در مناطق مدیترانه ای مخصوصا" در نواحی ساحلی آن تا آسیای صغیر می روید. چون دارای برگهای سبز دائمی است و زیبایی خاص و بوی مطبوعی دارد در غالب نواحی پورش می یابد. از مشخصات آن برگ های متقابل با کناره برگشته، باریک و دراز، نوک تیز و نسبتا" خشن می باشد. سطح فوکانی پهنک برگ آن نیز به علت فاقد تار بودن به رنگ سبز و سطح تحتانی آن به علت پوشیده شدن از کرک به رنگ تقریبا" سفید است(قهرمان، ۱۳۷۳)(شکل ۱).

گل های آن به صورت خوشه هایی که در نواحی فوکانی ساقه هایی که از زاویه بین برگ ها با ساقه خارج می شوند، قرار گرفته اند. جام گل دارای دو لوب مشخص است. گلبرگها ارای دو زبانه اند، یکی زبانه بالایی که از اتصال دو گلبرگ و دیگری زبانه پایینی که از اتصال سه گلبرگ دیگر به وجود می آید (قهرمان، ۱۳۷۵) (شکل ۲). درون جام گل منحصرًا" دو پرچم جای دارد. میوه اش چهار فندقه و به رنگ قهوه ای است.

گلهای آن نوش فراوان با بوی قوی دارند، بطوریکه عسل حاصل از آن بوی معطر مخصوص و مشخص دارد. برگ و سرشاخه های گلدار گیاه دارای مصارف دارویی است ولی برای تهیه اسانس باید گیاه گل دار یا برگ های خشک آن را مورد استفاده قرار داد.

شکل ۱) گیاهان رزمای در مرحله زایشی (جنوب شرق تهران، مهرماه ۱۳۸۸)

شکل ۲) سرشاخه گلدار رزماری

۱-۲-۳- ترکیبات شیمیایی و اجزای سازنده اسانس گیاه رزماری :

رزماری در برگ ها و سرشاخه های گل دار خود حاوی اسانس های فرار :

استرها شامل بورنئول (Camphor)، لینالول (Linalool)، استات (Acetate)، کامفور (Borneol)، کامفته (Cineole) و سینئول (Camphete)

فلاؤونوئیدها شامل دیوسمین (Diosmine)، اپیژنین (Apigenin)، دیوسمتین (Diosmetine)، ژنکوانین (Gencvanine)، ۶-فنوكسی ژنکوانین و لوتئین (Lutein)

دی ترپن ها شامل کارنوسیلیک اسید (Carnosilic acid)، پیکروسالوین (Picrosalvin) و رزماری کوئینون (Rosemariquinon)

تری ترپنیک اسیدها شامل اورسولیک اسید (Ursolic acid)، اولئانیک اسید (Uleanic acid)، کارنوسیک اسیدها شامل رزماریسین (Rosmaricin) می باشد (Jiang et.,al,2005)

۱-۲-۴- خواص دارویی:

گیاه رزماری دارای اثر مدر، ضد تشنج، صفرابر می باشد. مقوی معده و نیرودهنده بسیار قوی است. در استعمال خارجی نیز التیام دهنده و قابض است. مصرف رزماری چون موجب سهولت ترشح و دفع صفرا می شود از آن در یرقان و نارسایی اعمال کبد استفاده می شود. می توان آن را برای بیماران مبتلا به سوء هاضمه ناشی از ضعف عمل دستگاه گوارش و آنانکه بر اساس ابتلا به تب های تیفوئید ضعیف شده اند تجویز کرد. در رفع آسم، سیاه سرفه، سرفه های تشنج آور، تاخیر و قطع قاعدگی، ترشحات زنانگی، سرگیجه، تپش قلب، سردردهای میگرنی و فلچ توصیه می شود. حمام جوشانده آن در رفع روماتیسم مفصلی، نرمی استخوان تاثیر بسزایی دارد (زرگری، ۱۳۷۵).

زمانی که رزماری روی مناطق آسیب دیده مالیده می شود، به گردش خون ضعیف در آن مناطق کمک شایانی می نماید که این اثر را به جذب مواد تشکیل دهنده اسانس رزماری در پوست و عبور آن از سد خونی-مغزی و برهمکنش آن با گیرنده های سیستم اعصاب مرکزی و در نهایت گشاد شدن عروق خونی منطقه مورد نظر نسبت داده اند. رزماری برای کاهش اضطراب، هیجان و تنفس، بی حالی، خواب آلودگی و افسردگی توصیه می شود (Bedi, 2002).

۱-۲-۵- ویژگی ها و ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات سازنده اسانس گیاه رزماری :

در اسانس گیاه رزماری ترکیبات متنوعی وجود دارند که مهمترین آنها عبارتند از :

۱) سینئول : روغنی بی رنگ با فرمول مولکولی $C_{10}H_{18}O$ و وزن مولکولی $154/24$ می باشد که گاهی با نام اوکالیپتوول هم خوانده می شود. بویی شبیه بوی کافور و طعمی تند و سوزاننده دارد. در ۱۲ حجم الكل ۵۰ درصد و در ۱/۵-۲۰ درصد حل می شود. به مقدار خیلی ناچیز در آب سرد حل شده و حلalیت آن در آب گرم از آب سرد هم کمتر است. این ترکیب یک بی حس کننده آرام و ضدعفونی کننده زخم های سطحی است. در اسپری های خانگی، لوسيون ها و نیز همه انواع مواد آرایشی به کار می رود. در تهییه شربت اسپیکتورانت و درمان برونشیت مزمن کاربرد دارد. سینئول بعد از α -پینن فراوان ترین جزء ترکیبی در اسانس ها است (میر حیدر، ۱۳۷۴).

α و β پینن : با فرمول بسته $C_{10}H_{16}$ در طبیعت به شکل های ایزومری مختلف وجود دارند. این ترپن ها بوی مشخص چوبی، کافوری، لیموئی، نعنائی و علفی دارند و بطور وسیع در تهییه عطرها و چاشنی ها و مواد دارویی و پلی مرها به کار می روند.

α پین دارای خاصیت رفع اسپاسم و قرمزکنندگی پوست می باشد. در آب نامحلول و در الکل، کلروفرم و اتر محلول است. β پین واجد اثرات ضد التهابی و ضد ترشحی بوده و دارای خواص آنتی بیوتیکی بر روی باکتری های اشرشیاکلی و استافیلوکوکوس اورئوس و فارچ کاندیدا آلبیکنس می باشد (میر حیدر، ۱۳۷۴).

کامفور : یک منوترین اکسیژن دار دوحلقه ای با فرمول بسته $C_{10}H_{16}O$ است. کامفور دارای کریستال های بی رنگ یا سفید است که در آب، الکل، اتر، کلروفرم و بنزن حل می شود. در اسیدهایمعدنی غلیظ، فنل، آمونیاک مایع و SO_2 نیز حل می شود. در گرمای معمولی اتاق تبخیر می شود و پس از مرطوب شدن با الکل نیز به سهولت به صورت ذرات ریز در می آید. کامفور ضد عفونی کننده است، موجب فراخ شدن عروق سطحی و قرمز شدن پوست بدن شده و باعث تسکین می گردد. کامفور از کلیه راهها، حتی مخاط و پوست بدن جذب می شود و اثر آن بیشتر بر سلسله اعصاب و قلب است. در ضمن درجه گرمای بدن را در اشخاص تب دار و یا سالم پایین می آورد. کامفور انقباض عضلات مخطط را کم کرده و موجب فلنج آنها می گردد. تاثیر آن بر روی قلب سالم چندان محسوس نیست ولی در موارد نارسایی میوکارد، موجب تنظیم ضربان قلب و افزایش دامنه نوسان آن می شود. از کامفور در عطرسازی، لوازم آرایشی و صنایع چوب هم استفاده می شود (میر حیدر، ۱۳۷۴).

لیمونن (Limonen) : با فرمول بسته $C_{10}H_{16}$ یک منوترین تک حلقه ای است که به شکل های راست گرد و چپ گرد وجود دارد. لیمونن مایعی بی رنگ است که بویی شبیه لیمو دارد. در آب نامحلول است و با الکل قابل امتزاج است. لیمونن جزء اصلی انسانس مركبات است. اثر سمی و محرك روی پوست دارد. بخارهای آن میکروبهای مولد بیماری مننگوکوک را در مدت ۱۵ دقیقه، باسیل تیفوئید را حداقل در یک ساعت، ذات الريه رادر مدت ۱-۳ ساعت، استافیلوکوکوس اورئوس را در مدت ۲۰ دقیقه و استرپتوکوک را در مدت ۳-۱۲ ساعت خنثی می کند. لیمونن در فرمول فرآورده های دارویی نظیر قرص بی کربنات سدیم و پمادهای ضد عفونی کننده وارد می شود. لیمونن در عطرسازی جهت معطر نمودن مواد آرایشی، ساختن صابونهای رنگی، خوشبوکننده ها، طعم دهنده ها و نیز به عنوان حلال در ساخت رزین ها و مرطوب کننده ها به کار می رود (میر حیدر، ۱۳۷۴).

پیپریتون (Piperitone) : پیپریتون یک ترکیب منوترینی است که در گیاهان عالی یافت می شود و ترکیب اصلی انسانس گونه های چمن معطر (Cymbopogon) و "معمولان" ترکیب جزئی از چندین گونه از تیره نعنای باشد. این ترکیب به فرمول $C_{10}H_{16}O$ و جرم مولکولی $152/23$ دالتون می باشد که فرم های D و L آن را از انسانس های مختلف استخراج می کنند. این ترکیب با خالص سازی از روش جزء به جزء با بخار آب به دست می آید (میر حیدر، ۱۳۷۴).

لينالول : اين تركيب به فرمول $C_{10}H_{18}O$ و جرم مولکولي ۱۵۴/۲۵ دالتون در بيشتر اسانس ها وجود دارد. اغلب موادر نيز جزء تركيب های اصلی اسانس محسوب می شود. به عنوان مثال ميزان اين تركيب در برگ گیاه رزماری، چوب گیاه رز و گشنيز به ترتيب ۱۵ درصد، ۸۰ درصد و ۶۵ درصد می باشد. اين تركيب در تهيه عطر و لوازم آرایشي مصرف بالايی دارد. به خصوص به علت پايداري آن در تركيب های بازي در تهيه صابون و تهيه ويتامين E بيشترین مصرف را به خود اختصاص داده است (مير حيدر، ۱۳۷۴).

۱-۳-۱- خواص آنتی اكسيدانی و ضد سرطانی گیاه رزماری

بيشترین آنتی اكسيدان های به کاررفته تاکنون، BHT (Butylated Hydroxy Toluen) و BHT (Tertiary Butylhydroquinone) TBHQ (Butylated Hydroxy Anisole) بوده اند (Cowan, 2007)، اما معلوم شده است که اين تركيبات برای سلامت انسان ها پرخطر بوده و در برخی کشورها استفاده از آنها محدود و حتی ممنوع می باشد (Cowan, 2007).

تحقيقات در زمینه توسعه و استفاده از آنتی اكسيدان های طبیعی در حال افزایش می باشند. از زمانهای قدیم گیاهان دارویی نه تنها به عنوان چاشنی غذایی به کار می رفته، بلکه خصوصیات ضدعفونی کنندگی آنها نيز شناخته شده بود. اثرات محافظتی آنها به حضور تركيبات متشكله ضد ميكروبی و آنتی اكسيدان آنها نسبت داده شده است (Kandaswami and Middleton, 1994). اسانس بسياری از گیاهان که به عنوان ادویه استفاده می شوند، مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته اند و مشخص شده گیاهان خانواده نعناء، رزماری، آویشن و مریم گلی دارای فعالیت آنتی اكسيدانی قوی هستند (Neube et al., 2008).

Niki و همكارانش در سال ۲۰۰۵ نشان دادند که اسانس های فرار و تركيبات سازنده آنها باعث کاهش رشد سويه های سلول های توموري شده و می توانند به عنوان عوامل بازدارنده تقسيم (Antiproliferative) عمل کنند.

Ahmed و همكارانش نيز در سال ۱۹۹۲ نشان دادند که آنتی اكسيدان های فنلی هيدروژن را به راديکال ها تحويل داده و راديکال های پايدار کم انرژی را به وجود می آورند. اين ساختار فنلی آنتی اكسيدان ها، آن ها را از طریق رزونانس داخل حلقه پايدار می سازد. تركيبات فنلی آنتی اكسيدان زيادي از گیاه رزماری از جمله کارنوژول (Carnosol)، رزمانول (Rosmanol)، رزماری دی فنل (Rosmary Diphenol) و رزماری كوئينون (Rosmary Quinon) توسيط Hounsome و همكارانش در سال ۲۰۰۸ استخراج شدند.

كارنوژول يك فيتوپلی فنل طبیعی است و به عنوان آنتی اكسيدان و آنتی کارسينوژن (Anticarcinogene) عمل می کند (Samuelson, 2000).

در برداشتن رادیکال های آزاد و حفاظت DNA نشان می دهد. NO (Nitric Oxide) رادیکال آزاد کوچک مولکول با عمر کوتاه است که از L-آرژنین در یک برهمنکنش کاتالیز شده به وسیله NO سنتاز (NO_s) تولید می شود و تولید بیش از حد آن و مشتقاش باعث جهش زایی در بدن موجود زنده می گردد. کاربوزول تولید NO را کاهش می دهد (Sergio et al.,, 1999).

از میان ترکیبات آنتی اکسیدان موجود در برگ های گیاه رزماری ۹۰ درصد فعالیت آنتی اکسیدانی را می توان به کاربوزول و کاربوزیک اسید نسبت داد (Tsuchiya et al., 1994).

Neffa و Fernande در سال ۲۰۰۰ راندمان آنتی اکسیدانی عصاره متانولی گیاه رزماری (۰/۰۲ درصد) در پیه خوک ذخیره شده در تاریکی را تائید نمود. کارآیی عصاره رزماری قابل مقایسه با BHT و بیشتر از BHA بود.

با مطالعه روی اسکوربیک اسید، توکوفرول و کاروتونوئیدها مشخص شده که گیاه رزماری آنتی اکسیدان بسیار قوی و قابل عرضه در بازار می باشد (Gibbons, 2004). در مطالعات فاضل هدی و همکارانش در سال ۲۰۰۰ ترکیبات اصلی سازنده انسنس برگ های تازه رزماری به ترتیب بورنیل استات، کامفور و بورنئول ذکر شده و نشان داده اند که انسنس های فرار رزماری نیز به اندازه عصاره اتانولی و بیشتر از BHT و BHA و Silymarin (عامل محافظ کبدی) فعالیت ضد اکسیدانی دارند. رزماری از پراکسیداسیون و تجزیه پیگمان های هم (Heme) در هنگام پختن و ذخیره سازی جلوگیری می کند و از آزادشدن آهن از هم در جریان پختن ممانعت به عمل می آورد (Liu et al., 1993).

۱-۴-۱- معرفی گیاه اسطوخودوس و کاربردهای آن

۱-۴-۱- معرفی گیاه اسطوخودوس (*Lavandula angustifolia* Mill.)

گیاه اسطوخودوس *Lavandula angustifolia* Mill. بر اساس رده بندی کرانکوئیست (۱۹۶۸) به صورت زیر رده بندی می شود :

Phyta	Magnoliophyta
Class	Magnoliopsida
Subclass	Rosidae
Order	Lamiales
Family	Lamiaceae
Genus	<i>Lavandula</i>
Species	<i>L.angustifolia</i> Mill

اسطوخودوس یکی از گونه های جنس *Lavandula* است که به میزان وسیعی کاشته شده و گلدهی گونه های *L.spica* و *L.vera* و *L.officinalis* "عموماً" از اواسط تا اواخر تیر و مرداد ماه می باشد (شکل ۳).

جنس اسطوخودوس در ایران دارای دو گونه لاوندولا استریکتا (*L.stricta*) در هامون جازموریان و ارتفاعات گنو در بندرعباس و رودان و لاوندولا سوبله پیدوتا (*L.sublepidota*) در گردنه بزان می باشد (قهرمان، ۱۳۷۳). البته لاوند به صورت زینتی نیز در پارکها و معابر کاشته شده است (شکل ۴).

چندین گونه از این جنس برای تهیه اسانس اصلی لاوند کاربرد دارند، اما معطرترین و با ارزش ترین اسانس ها آنهایی هستند که میزان کامفور (Camphor) کمتری داشته باشند. اسانس تهیه شده از لاوند انگلیسی (*L.langustifolia*) دارای ۵ تا ۱۰ درصد سینئول و مقدار کمتری از اترها می باشد، در صورتیکه مقدار آن در نوع مرغوب اسانس لاوند فرانسه (*L.vera*) به ۴۰ تا ۵۰ درصد می رسد و این اسانس شهرت جهانی دارد. در لاوند خوشه ای (*L.latifolia*) و لاوند اسپانیایی (*L.stoechas*) ارزش و مرغوبیت اسانس کمتر است. لاوند خوشه ای ۳ برابر اسانس لاوند انگلیسی را در خود دارد اما از نظر کیفی از نوع انگلیسی پایین تر می باشد. اسانس اسطوخودوس ماده اصلی در صنایع عطرسازی و داروسازی است (زرگری، ۱۳۷۵).

شکل ۳) گیاهان اسطوخودوس در مرحله زایشی (جنوب شرق تهران، مهرماه ۱۳۸۸)

شکل ۴) سرشاخه گلدار اسطوخودوس